ДАНЪЦИ

Договорната основа на данъчната политика на ЕС са Членове 90 до 93 от Договора за Европейски съюз.
В рамките на ЕС правителствата запазват отговорността за преките данъци – т.е. приходите, които събират от облагането на доходите на физическите лица и компаниите. Данъчната политика на ЕС се фокусира върху размера на непреките данъци и такси като Данък добавена стойност (ДДС) и акцизите, които имат значение за вътрешния пазар. ЕС се стреми да гарантира, че данъчните правила не пречат на свободното движение на капитала и че свободното движение на капитала не създава условия за избягване на данъци. Политиката на ЕС цели още данъчните правила в Държавите членки да се ограничават свободното движение на хора.
Националните правителства са свободни да определят приоритетите в разходите си и какви данъци да налагат, за да набавят средства. Те са свободни да определят размера на данъка върху корпоративната печалба и доходите на физическите лица, спестяванията и приходите от капитал. Правата на Държавите членки в тази област се гарантират от факта, че при вземането на решения в ЕС относно данъчната политика гласуването става с единодушие.

Минимални ставки

Определянето на минимален размер на данъците предотвратява сериозни разминавания в политиките на Държавите членки. Минималните ставки се отнасят до минералните масла включително петрол и природен газ, електричеството и въглищата. В ЕС действа споразумение за минимум 15% ДДС за стоките и услугите, но изключения също са възможни и в определени граници е възможно ДДС да нарастне. По-ниски ставки например са възможни за стоки и услуги, които не са в конкуренция със стоките и услугите от друга Държава членка като ресторантските ястия или стоки от всекидневното потребление като лекарства и храни.
Европейската комисия се старае да намали изключенията в интерес на вътрешния пазар и почтената конкуренция.

Справедливо корпоративно облагане

В областта на корпоративното облагане ЕС има две цели: предотвратяване на вредната данъчна конкуренция между Държавите членки и подкрепа за свободното движение на капитал. В миналото Държавите членки предлагаха данъчни облекчения, за да привлекат чуждестранни инвеститори понякога за сметка на други Държави членки, където от икономическа гледна точка инвестициите биха били по-оправдани. Държавите членки вече са обвързани от Етичен кодекс да не прилагат такива мерки, макар че премахването им не протича с желаното темпо.
Други европейски разпоредби и правила за поведение гарантират хармонизирано данъчно третиране на трансграничните плащания по лифви, главници и дивиденти на близки и свързани компании и при трансгранични вътрешни за компаниите продажби на стоки и услуги (т.нар. трансферни цени). Продължава работата за гарантиране, че Държавите членки ще третират еднакво по отношение на данъчното облагане еднаквите групи компании.

Еднакъв подход при прехвърлянето на пенсии

ЕС рядко се намесва в облагането на физическите лица. Изключенията са предвидени да гарантират, че няма дискриминация срещу или преференции за лицата, които се възползват от възможността да живеят, работят или инвестират в друга Държава членка.
Гражданите на ЕС ще имат възможност да натрупват пенсионни точки, когато се прехвърлят от една държава в друга, без да се натъкват на данъчни бариери. Те вече могат да внасят спестяванията си там, където смятат, че условията са най-изгодни, но дължат данъци в страната по местоживеене. За

Copyrights © 2003-2007 Europe.bg

да не губят Държавите членки полагащите им се приходи от облагане на своите граждани, в случай че те не декларират доходи или спестявания в чужбина, от 1 юли 2005 г. Държавите членки обменят информация за спестяванията зад граница. Австрия, Белгия и Люксембург удържат вместо това такса върху лихвите по спестяванията и прехвърлят по-голямата част от приходите, събрани по този начин в страната по местоживеене на физическото лице, така че данъкът пак се получава, където е необходимо.

Copyrights © 2003-2007 Europe.bg